

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 24. S. Prosperi opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

mi moniti totius operis summarium po- Sæculum V.
A.C. 433.
fuit. Ultimo Auctoritatem duorum Sum-
morum Pontificum, S. Sixti, & S. Cœle-
stini subjunxit.

§. XXIV.

S. Prosperi Opera.

Etiam si Vincentius in suo opere de Pe-
lagianis, tanquam Hæreticis damna-
tis, mentionem sæpe ingerat, suspicionem
tamen non effugit, eundem ipsum Vin-
centium (*) objectionum Auctorem esse,
quibus S. Prosper respondit. Suspicioni
locum dat conveniens nomen, & Vicinia
Cassiani, aliorumque Presbyterorum Mas-
siliensium, qui sub idem tempus impug-
nabant S. Augustini Doctrinam de Gratia,
quod modum non teneret, essetque peri-
culosa, ob consequentia, quæ inde dedu-
cebant; erant autem propositiones, ut
ipsi prætexebant, inde sequentes sexde-
cim, falsæ, & scandalum moventes, quæ
omnes eo collineant; Deum non omnes
homines velle salvare, majorem nume-
rum ad damnationem prædestinasse, iis-
que salutem suam operari esse impossi-
bile, & Deum esse Auctorem peccati. S.
Prosper singulis objectionibus singillatim
respon-

(*) Anonymus I. non incongrue arguit, alium
esse ab isto Vincentium, qui objectiones scripsit.

Hist. Eccles. Tom. VI,

Seculum V. respondet, monstratque, quantum Doctrina
 A.C. 433. næ Ecclesiæ aduersentur. Inter alia dicit,

ad 12.

Prædestinationem Dei non esse quam causam lapsus, nec Deum derelinquere eum, qui lapsurus est, antequam ipse Deum derelinquat. *Sæpe, dicitur hominem cohibet, ne se derelinquat, sæpe facit, ut postquam se dereliquerit, redent.*

ad 14.

S. Prosper ad alios quoque quindecim articulos, quos Galli contra Doctrinam S. Augustini afferebant, respondit; qui ad illorum ferme sensum, quos Vincentius objiciebat, reducuntur; scilicet, Prædestinationem fatalem hominibus peccandi necessitatem imponere, liberum arbitrium nihil esse, Deum nolle omnes homines salvare, & Jesum Christum non esse mortuum pro omnibus. S. Prosper, postquam singulis propositionibus respondit, easdem in fine repetit, & digna quamque censura castigat. In eodem opere dicit,

ad 3.

eos, qui labuntur, non ideo a Deo derelinqui, ut & ipsi eum relinquunt, sed ipsi recesserunt, & derelicti sunt, ex bono mali propria sua voluntate facti. Et deinde:

ad 12.

si, Deus facit, ut, qui bene currit, labatur, ergo malum pro bono reddit, & injuste punit id, ad quod faciendum impellit. Quid cogitari possit absurdum magis? Et rursus: Quamvis Dei omnipotentia illis, qui lapsuri erant, vires perseverandi dare potuisset, nihilominus Gratia eos non desti-

destituit, priusquam ipsi Gratiam repulerint. Et iterum: si quis dicat, a quibusdam justis obedientiam auferri, de Bonitate, & Justitia Dei male sentit. S. Prosper affirmat, dici posse, non omnes homines vocari ad Gratiam, cum sit populos invenire, quibus Evangelium necdum prædicatum, & parvulos, qui sine Baptismo moriuntur. Deus nihilominus omnium hominum curam gerit, & nemo est, quem non vel prædicatione Evangelii, vel Legis testimonio, vel per ipsam naturam moneat. Sed infidelitas ab hominibus est, & eorum fides Dono Dei adscribenda. Quamvis Jesus Christus pro omnibus mortuus sit, tamen mors ejus illis tantum prodest, quibus speciatim applicatur. † Camillus, & Theodorus, Presbyteri, ad Sanctum Prosperum ex urbe Genuensi miserunt novem textus, ex Libro S. Augustini de Prædestinatione, itemque de Perseverantia excerptos, quos cum vera Doctrina conciliare non poterant; is, datis responsis, ostendit, nihil in his libris inveniri, quod non Catholicæ Doctrinæ ad amissim congrueret.

Sæculum V.
A. C. 433.

Sent. 7.
Sent. 12.

ad 4.
S. Prosper:
ad 8.

ad 9.

† nempe per
Prædestinationem.

At vero inter cœtera S. Prosperi opera, quibus S. Augustini defensionem suscepit, eminet liber contra Collatorem, seu Cassianum, Collationum Auctorem. Hunc librum circa annum 432. scripsit, nam dicit, annos effluxisse plusquam viginti, ex

Sup. XXIII
§. 3.

S a quo

Sæculum V. quo Ecclesia, Ductore S. Augustino, in Pe-
A.C 433. lagianos pugnet. Id de primis S. Augu-

Sup. XX. §. stini libris, ad Marcellinum anno 412. d.
 3. XXIV. rectis, intelligi oportet. S. Prosper
 §. 56. suo libro duodecim Cassiani propositione-

nes, ex decima tertia Collatione, ubi Ab-
 batem Cheremonem loquentem inducit,
 extractas, ad examen revocat. Prima
 Catholica est, tradens regulam, Deum
 non solum boni operis, sed præterea om-
 nis bonæ cogitationis principium esse. (*)
 In cæteris propositionibus Cassianus Pe-
 lagianis favet, dicens; multos ad Gra-
 tiam pervenire sine Gratia. Homines
 quandoque suis viribus in virtutem ferri
 posse. Tam unum quam alterum Aucto-
 ritate Scripturæ fundari. Liberum Arbi-
 trium ad Salutem tantum conferre, quan-
 tum Gratia. Adamum peccando non
 amisisse scientiam Boni. Omnia Sancto-
 rum merita non ita ad Deum referenda,
 ut solum malum naturæ tribuatur. Om-

(*) Non ita certum, & constans est, sicut de-
 firmat Fleurius, primæ propositionis sensum esse
 Catholicum; nam disputantes cum Catholicis
 Pelagiani haud difficulter admittebant, Deum
 omnis bonæ cogitationis esse Principium, sed quo-
 modo? nempe non per Gratiam, sed quod ho-
 mini liberum arbitrium contulisset, & bona co-
 gitandi facultatem naturalem. Nolim etiam hic
 Cassiani Judicem agere, & simpliciter negare
 Catholice fuisse locutum.

ni animæ sua natura quædam virtutis se-
 mina inesse. Denique Deum quorum-
 dam Salutem totam operari, aliquos ve-
 ro solummodo adjuvare. S. Prosper ostendit,
 Cassianum in omnibus his favere Pe-
 lagianis, & sibimetipsi contradicere. Sub
 finem hujus operis optare se dicit, ut S.
 Sixtus Papa Pelagianos occultos ejiceret,
 sicut Antecessores ejus apertos expule-
 rant; additque se eos Christiana Chari-
 tate toleraturum, quamdiu ab Ecclesia
 separati non fuerint. Cassianus semper
 in Communione Ecclesiæ vixit, & ista
 censura, licet æquitate nitatur, non ob-
 stante, collationes ejus, aliique libri sem-
 per in manibus Monachorum, aliorum-
 que hominum, pietatem amantium, fue-
 re, quod in omnibus reliquis sanam Do-
 ctrinam, & sublimem Ascetin spirent.

§. XXV.

Libri Mercatoris.

Circa illud etiam tempus Marius Merca-
 tor librum suum, seu Annotationes,
 scripsit. Cum libros Juliani contra S. Au-
 gustinum, & S. Augustini Responsiones ac-
 cepisset, ad pleraque loca in Juliani scri-
 ptis annotationes adjecit, ut errores ma-
 nifestaret, quos deinde, ad preces cu-
 jusdam Presbyteri, cui nomen Pientius,
 collegit. In capite brevem ad Lectorem
 admonitionem posuit, qua summatim sta-